

- отъ небе-то, *та рече*: Тебѣ ся възвѣстыва, царю Навуходоносоре: царство-то прѣми-
- 32 нѣхъ отъ тебе: И ^аще ся изгонишь отъ чело-
вѣцѣхъ-тѣхъ, и съ животны-тѣхъ на поле-то
ще бѣде селеніе-то ти: съ трѣвѣхъ като
говеда-та ще тя хранятъ, и седмь врѣ-
мена ще заминѣтъ вързъ тебе, додѣ по-
знаешъ че Вышній че Владѣтель на цар-
ство-то на челоуѣцѣхъ-тѣхъ, и го дава комуто
- 33 ще. Тойзи часъ слово-то ся изврши вързъ
Навуходоносора: и изгоненъ бѣде отъ чело-
вѣцѣхъ-тѣхъ, и трѣвѣхъ като говеда-та ядѣше,
и отъ росѣхъ-тѣхъ небесѣхъ тѣло-то му ся мо-
крѣше, додѣ му порастнѣхъхъ космы-тѣ
като *пера* на орлы, и нокти-тѣхъ му като
на птици.
- 34 И ^авъ свѣршѣхъ-тѣхъ на дни-тѣхъ, азъ На-
вуходоносоръ подигнѣхъ очи-тѣхъ си къмъ
небе-то, и умъ-тѣ ми ся върнѣхъ въ мене,
и благословихъ Вышняго, и похвалихъ и
прославихъ ^аЖивущаго въ вѣкъ, ^ана ко-
гото власть-та е власть вѣчна, и царство-
- 35 то му изъ родъ въ родъ: И ^авсичкы-тѣхъ
земни жители ся смѣтатъ *прѣдъ него* като
нищо: и споредъ ^ащѣніе-то си прави на
небесѣхъ-тѣхъ войскѣхъ, и на земны-тѣхъ жи-
тели: и ^анима който да възбранява рѣ-
кѣхъ-тѣхъ му, или който да му говори: ^аЩо
- 36 правишь ты? Въ то врѣме умъ-тѣ ми ся
върнѣхъ въ мене: и ^аза честь на царство-
то ми върнѣхъ ми ся слава-та ми и свѣт-
лостъ-та ми, и везири-тѣхъ ми и голѣмци-тѣхъ
ми мя търсѣхъхъ, и утвърдихъ ся на цар-
ство-то си, и ^ами ся притурѣ повече ве-
личество.
- 37 Сега азъ Навуходоносоръ хвалихъ и прѣ-
възносѣхъ и славихъ небеснаго Царя; за-
щото ^авсичкы-тѣхъ му дѣла сѣхъ истина, и
пѣтица-та му сѣдба; и ^аможе да смири
онѣзи които ходятъ въ гордостъ.

ГЛАВА 5.

- 1 Царь Валтасаръ ^анаправи голѣмо пиро-
ваніе на тысяцѣхъ отъ голѣмци-тѣхъ си, и
2 пияше вино прѣдъ тысяцѣхъ-тѣхъ. И въ пѣ-
ніе-то на вино-то заповѣда Валтасаръ да
донесѣтъ златны-тѣхъ и сребрны-тѣхъ съсѣды
^акоито Навуходоносоръ баща му отнѣхъ отъ
храмъ-тѣхъ който бѣ въ Иерусалимъ, за да
пийтъ съ тѣхъ царь-тѣхъ и голѣмци-тѣхъ му,
3 жены-тѣхъ му, и наложницы-тѣхъ му. Тогдашъ
ся донесоухъ златны-тѣхъ съсѣды, които ся
отнѣхъхъ отъ храмъ-тѣхъ на домъ-тѣхъ Божій,
който бѣ въ Иерусалимъ: и пияхъ съ тѣхъ
царь-тѣхъ и голѣмци-тѣхъ му, жены-тѣхъ му, и
4 наложницы-тѣхъ му. Пияхъ вино, и ^ахваля-

- хъ богове-тѣхъ златны и сребрны, мѣдны,
жельзны, дървены и каменны.
- 5 И ^атозъ часъ излѣзохъ пѣрсти на чело-
вѣцѣскѣхъ рѣкѣхъ, и писахъ срецѣхъ свѣт-
лицихъ-тѣхъ върху мазаніе-то на стѣнѣхъ-
тѣхъ на царскѣхъ-тѣхъ палатѣхъ: и царь-тѣхъ ви-
дѣ длань-тѣхъ на рѣкѣхъ-тѣхъ, който писа.
- 6 Тогдашъ зракъ-тѣхъ на царя ся измѣни, и
размышленіе-та му го смущавахъ, штоо
слобеніе-та на чрѣсла-та му ся разгло-
бяхъхъ, и ^аколѣна-та му едно съ друго
- 7 ся тѣлчехъ. ^аВыкнѣхъ царь-тѣхъ велегласно
да въведѣтъ ^авражары-тѣхъ, Халдеи-тѣхъ, и
прѣдвѣщатели-тѣхъ. *Тогдашъ* царь-тѣхъ отгово-
ри и рече на мудреци-тѣхъ Вавилонскы:
Който прочете това писаніе, и ми покаже
тѣлкованіе-то му, ще бѣде обѣченъ въ
багрѣницѣхъ, и златно огърліе *ще ся турѣ*
около вратъ-тѣхъ му, и ^аще е третій на-
- 8 чалникъ на царство-то. Тогдашъ влѣзохъ
всичкы-тѣхъ мудреци царскы; ^ано не мо-
жахъ да прочетѣтъ писаніе-то, нито тѣл-
- 9 кованіе-то му да явятъ на царя. Тогдашъ
царь Валтасаръ, ся ^асмутѣ много, и ся
измѣни върху него зракъ-тѣхъ му, и голѣм-
ци-тѣхъ му ся смутѣхъ.
- 10 Отъ думы-тѣхъ на царя и на голѣмци-тѣхъ
му, царица-та влѣзе въ домъ-тѣхъ на пиро-
ваніе-то; и отговори царица-та, и рече:
Царю, ^ада си живѣ въ вѣкъ: да тя не
смущаватъ размышленія-та ти, и зракъ-тѣхъ
ти да ся не измѣнява. ^аИма челоуѣкъ въ
царство-то ти, въ когото е духъ-тѣхъ на
святѣхъ-тѣхъ богове: и въ дни-тѣхъ на бащѣ
ти, свѣтъ и разумъ и мудрость, както
мудрость-та на богове-тѣхъ, намѣрихъ ся
въ него, когото царь Навуходоносоръ ба-
ща ти, царь-тѣхъ баща ти, постави ^аначал-
никъ на волхвы-тѣхъ, на вражары-тѣхъ, на
- 12 Халдеи-тѣхъ, ^ана прѣдвѣщатели-тѣхъ; ^аЗа-
щото духъ изяченъ, и знаніе и разумъ,
тѣлкованіе на снове, и изясненіе на га-
данія, и развързуваніе на недоумѣнія ся
намѣрихъ въ тогози Данила, ^акогото
царь-тѣхъ прѣминува Валтасаръ: сега
да ся повыка Даниль, и ще покаже тѣл-
кованіе-то.
- 13 Тогдашъ съвъведе Даниль прѣдъ царя.
Царь-тѣхъ отговори, и рече Данилу: Ты ли
си онзи Даниль, който си отъ сынове-тѣхъ
на пѣтѣхъ-тѣхъ Іудинѣхъ, който доведе отъ Іу-
- 14 деѣхъ царь-тѣхъ баща ми? Чухъ наистинѣхъ
заради тебе, че, ^адухъ-тѣхъ на богове-тѣхъ е
въ тебе, и свѣтъ и разумъ и мудрость
- 15 изячна ся намѣрихъ въ тебе. И сега
^авлѣзохъ прѣдъ мене мудреци-тѣхъ, ^авра-
жарѣ-тѣхъ, за да прочетѣтъ това писаніе,

д Ст. 25.

е Ст. 26.

ж Гл. 12; 7. Отк. 4; 10.

з Псал. 10; 16. Гл. 2; 44; 7;

14. Млч. 1; 7. Лук. 1; 33.

и Псал. 40; 15; 17.

к Псал. 115; 3. 135; 6.

л Іов. 34; 29.

а Іов. 9; 12. Иса. 45; 9. Рим. 9; 20.

м Ст. 26.

н Іов. 42; 12. Прит. 22; 4.

о Мат. 6; 33.

п Псал. 33; 4. Отк. 15; 3; 16; 7.

р Исх. 18; 11. Гл. 5; 20.

а Есв. 1; 3.

б Бер. 52; 19. Гл. 1; 2.

в Отк. 9; 20.

г Гл. 4; 31.

д Наум. 2; 10.

е Гл. 2; 2. 4; 6.

ж Иса. 47; 13.

з Гл. 6; 2.

и Гл. 2; 27. 4; 7.

і Гл. 2; 1.

к Гл. 2; 4. 3; 9.

л Гл. 2; 48. 4; 8, 9, 18.

м Гл. 4; 9.

н Гл. 6; 3.

о Гл. 1; 7.

п Ст. 11; 12.

р Ст. 7, 8.